

संस्कृतम् कवितारचन

विषयः - 'श्यामाम्बरः'

श्याम सुन्दरी....

नयन मनोहर सुन्दर वृक्षं
मृदुल मधुकरं सुन्दरा गगनम् ।
मदुमधुवन्तम् मधुकर वृन्तम्
वन्धमोहनम् गगनाकारम् ॥

वनिता मुख नव तिलक श -
माने शोभति गगनं तरलाद्रं ।
स्थितति सा नित्यं अत्युत्साहे
इत्यति सा सदा मञ्जुनिनादे ॥

स्वतं श्रुतं पीतं वर्णे धरति
सा सुन्दरा समये बहवः रूपः ।
गायती सा सुन्दरा गगनम्
नृत्यती सा सुन्दरा नृत्तम् ॥

श्वेत वर्णे आति आसुर चन्द्रेः
 प्रकायती कील म्मोह्यम सन्ध्या ।
 विलसती सः अम्बर इक्षये
 कायती श्याम सुन्दरं गगनम् ॥

विश्वमनोहरी श्यामाम्बरम् नित्यं
 आनन्दं दयिणी सा सदा ।
 उच्यती पतङ्गः श्याम गगने
 लयती स्वयं श्यामाम्बरं वर्णे ॥

शृङ्गारं रूपिणी सायं गगनम्
 मम यौवनं तरुणी मणी . ।
 तस्या सौन्दर्यम् अवर्णनीयम्
 साक्षाल् कामदेवस्य मोहिनी सा ॥

मम इक्षय दुःख निवारिणी
 सा मम इक्षयाकर्षणी नित्यं ।
 चैतन्यं रूपिणी सा श्यामाम्बरं
 नित्यं मम जीवनं पुष्पम् ॥

गायती कोकिलः सर्वं श्रवणं
 मधुकरं मञ्जुल नादम् ।
 कायती तालमेलं शम्भिराम
 सायं सन्ध्यानुभवम् ॥

Code No. 169

दृष्ट्वा श्यामाम्बरं अंगि त्रुष्यन्ति -
क्रीडन्ति पुष्पाणिः सर्वम् ।
श्रुत्वा श्यामं संगीतम् नृत्यती
वृक्षलक्ष्मिः सर्वम् ॥

अम्बा, अम्बरं सुन्दरी ...
अवर्णनीयम् तस्या विश्वसौन्दर्यम् ।
मम नलिनम् नयनम् प्रबोधयति
तस्या रूपअङ्गी दृष्ट्वा ॥

प्रणमति अम्बे, विश्वसुन्दरी
तव लावण्यस्य पुरतः ।
स्वीकरोतु ... सुरलोकमोहिनी
मम पुष्पाञ्जनं . . . . . ॥
